

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 07/22034, 07/22032 en
07/22025 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en
de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
8 juni 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 mei 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 27 mei 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 juni 2007, verzonden op diezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond verklaard en het verzoek om toekenning van schadevergoeding afgewezen en heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, voor zover thans van belang, het beroep tegen de afwijzing van de aanvraag ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

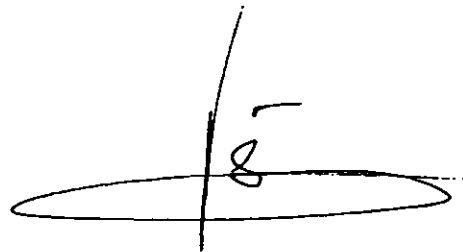
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 juni 2007

91-506.

Verzonden: **28 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 22034 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22032 (beroep)
AWB 07 / 22025 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 8 juni 2007

in de zaak van:

geboren op van Indiase nationaliteit, verblijvende in
het Uitzetcentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. B. Snoeijs,
advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. W.B. Klaus, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 23 mei 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 27 mei 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 28 mei 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 28 mei 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 22 mei 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 28 mei 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 22034 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22032 (beroep)
AWB 07 / 22025 (vrijheidsontneming)

2

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 5 juni 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.7 Volgens het beleid van verweerder in C1/3.2 en C1/3.2.3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) wordt het asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar aangenomen indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien verweerder een omstandigheid genoemd in artikel 31, tweede lid, Vw aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen, mogen volgens datzelfde beleid ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

zaaknummer: AWB 07 / 22034 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22032 (beroep)
AWB 07 / 22025 (vrijheidsontneming)

3

- 2.8 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag aangevoerd dat zijn vader lid was van een politieke partij, Simran Mahan en in 1990 is vermoord. In de jaren daarna is verzoeker regelmatig gearresteerd.
- 2.9 Verweerder heeft bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker betrokken dat verzoeker toerekenbaar niet zijn reisdocumenten heeft overgelegd en onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van zijn reisroute. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker vervolgens afgewezen omdat verweerder de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig heeft geacht.
- 2.10 De gemachtigde van verzoeker heeft naar voren gebracht dat verweerder de aanvraag niet binnen de ac-procedure heeft kunnen afwijzen en geen oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker heeft kunnen geven zonder nader onderzoek te doen naar psychische toestand en de intellectuele vermogens van verzoeker. De toenmalige gemachtigde van verzoeker heeft voorafgaande aan het nader gehoor al aan verweerder duidelijk gemaakt dat verzoeker mogelijk niet alles begrijpt. Uit het rapport van het nader gehoor komt het beeld naar voren dat verzoeker moeite heeft vragen te begrijpen. Een eventuele stoornis is een mogelijke oorzaak.
- 2.11 De rechtbank stelt vast dat op 27 mei 2007 een forensisch arts van de GGD Amsterdam een medisch advies heeft uitgebracht aan verweerder waaruit blijkt dat verzoeker gelet op diens medische situatie kan worden gehoord over zijn asielmotieven, dat zijn medische situatie niet in de weg staat aan het afleggen van coherente verklaringen en dat verzoeker beseft dat zijn verklaringen worden betrokken bij de beoordeling van zijn asielaanvraag. Dat sprake is van een stoornis op grond waarvan verzoeker de vragen van verweerder mogelijk niet heeft begrepen, is niet gebleken. Verzoeker heeft voorts geen concrete aanknopingspunten naar voren gebracht op grond waarvan moet worden getwijfeld aan het deskundigenadvies van 27 mei 2007.
- 2.12 De gemachtigde van verzoeker heeft daarnaast niet aannemelijk gemaakt dat verzoeker wegens beperkte intellectuele vermogens de vragen die hem zijn gesteld in het nader gehoor niet heeft begrepen of niet in staat kan worden geacht coherente verklaringen af te leggen. De rechtbank is van oordeel dat verweerder juist adequaat gehoor heeft gegeven aan de opmerking van de gemachtigde van verzoeker naar aanleiding van het eerste gehoor dat het van belang is dat verzoeker zoveel mogelijk wordt gehoord rekening houdend met de omstandigheid dat hij analfabeet is, weinig opleiding heeft gehad en altijd boer is geweest. Uit het rapport van het nader gehoor blijkt dat de contactambtenaar regelmatig aan verzoeker heeft gevraagd of hij de vraag heeft begrepen of hij de vraag kan herhalen en dat de contactambtenaar regelmatig een samenvatting geeft van wat verzoeker eerder heeft verklaard of terugverwijst naar eerdere verklaringen om het voor verzoeker begrijpelijker te maken. Uit de reactie van verzoeker blijkt niet dat hij de vragen niet heeft begrepen. Ook overigens blijkt uit de antwoorden van verzoeker dat hij in staat is uit eigen waarneming en herinnering coherente verklaringen af te leggen. Zo heeft verzoeker bijvoorbeeld kunnen verklaren dat hij in [] is geboren en in [] was (rapport nader gehoor, p. 9), dat hij door de politie van Punjab is lastig gevallen (rapport nader gehoor, p.10), dat hij naar het politiebureau van Dera Bassi werd gebracht (rapport nader gehoor, p. 14), dat hij werd aangehouden door vier politieagenten (rapport nader gehoor, p. 15), dat hij in januari 2007 werd aangehouden, dat één agent naar binnen kwam en de rest in de auto bleef zitten (rapport nader gehoor, p. 16).

zaaknummer: AWB 07 / 22034 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22032 (beroep)
AWB 07 / 22025 (vrijheidsontneming)

4

De omstandigheid dat verzoeker het antwoord op veel vragen niet weet of daarbij verwijst naar zijn moeder, is onvoldoende voor de conclusie dat verzoeker de vragen die hem zijn gesteld niet heeft begrepen of onvoldoende in staat kan worden geacht coherente verklaringen af te leggen. De gemachtigde van verzoeker heeft ook overigens niet onderbouwd dat er mogelijk iets schort aan de intellectuele vermogens van verzoeker. Er is daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder nader onderzoek had moeten verrichten naar de intellectuele vermogens van verzoeker alvorens een besluit te nemen op zijn asielaanvraag.

- 2.13 Gelet op het voorgaande is er geen grond voor het oordeel dat verweerder bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker niet heeft kunnen betrekken dat verzoeker toerekenbaar geen reisdocumenten of een paspoort heeft overgelegd, dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw. Er is gelet op het voorgaande evenmin grond voor het oordeel dat verweerder met toepassing van de toetsingsmaatstaf in het beleid, neergelegd in C1/3.2 en C1/3.2.3 Vc, niet heeft kunnen concluderen dat van het asielrelaas van verzoeker geen positieve overtuigingskracht uitgaat en daarom de aanvraag van verzoeker niet heeft kunnen afwijzen.
- 2.14 De voorzieningenrechter zal het beroep daarom ongegrond verklaren.
- 2.15 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.16 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel .

- 2.17 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen onoorloofd vertrek.
- 2.18 Verweerder voert het beleid dat de vrijheidsontnemende maatregel wordt voortgezet, indien de aanvraag binnen de ac-procedure is afgewezen (C3/12.3.5 Vc).
- 2.19 Verzoeker heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten onrechte de vrijheidsontnemende maatregel heeft voortgezet omdat verweerder ten onrechte zijn asielaanvraag in de ac-procedure heeft afgewezen.
- 2.20 Nu de voorzieningenrechter het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag ongegrond zal verklaren, is er geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.
- 2.21 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.22 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.

zaaknummer: AWB 07 / 22034 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 22032 (beroep)
AWB 07 / 22025 (vrijheidsontneming)

5

2.23 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door, mr. L.M. Kos, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 8 juni 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. J. van der Kluit, griffier.

Afschrift verzonden op: 08 JUNI 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor concludend afschrift.

De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

mr. Bernard Snoeij
advocaat & procureur

T^u

LET OP! NIEUW ADRES

Vondelstraat 11 - E
1054 GC Amsterdam

Tel. 020 626 69 29
Fax 020 627 95 89

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUN 2007	
ZAAKNR. 200704106-1	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's- Gravenhage

Inz
Uw. r.

geboren

Amsterdam, 13 juni 2007

Indiase nationaliteit, Uitzetcentrum Schiphol

Geven eerbiedig te kennen:

geboren en verblijvende als bovengemeld, te dezer zake woonplaats
kiezende te Amsterdam aan de Vondelstraat 11 E (1054 GC) ten kantore van mr. B.
Snoeij, advocaat en procureur, die in deze zaak bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het
instellen van het hoger beroep en het ondertekenen van dit hoger beroep;

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de afwijzende uitspraak van de rechtbank
's- Gravenhage van 8 juni 2007, verzonden op die dag, waarbij het beroep tegen de
maatregel van vreemdelingenbewaring op grond van art. 6, eerste en tweede lid Vw 2000
ongegrond is verklaard en het verzoek tot toekenning van schadevergoeding is afgewezen.
Een copie van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Tegen bovengenoemde uitspraak wordt de volgende grief aangevoerd.

Grief I

Ten onrechte heeft de President in zijn beslissing overwogen dat het beroep ongegrond
wordt verklaard en dat er geen grond is tot het toekennen van schadevergoeding

Toelichting

In de aangevallen uitspraak heeft de President van de rechtbank overwogen dat nu hij het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag ongegrond zal verklaren er geen grond is voor het oordeel dat de toepassing of de ten uitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Appellant heeft tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem met betrekking tot de afwijzing van het asielverzoek op 13 juni 2007 bij Uw College hoger beroep ingesteld.

Een copie van de dat beroepschriftuur wordt hierbij overgelegd.

Appellant verzoekt de inhoud van dat appelschrift als hier herhaald en ingevoegd te beschouwen.

Uit die gronden blijkt dat op onjuiste gronden het asielverzoek is afgewezen.

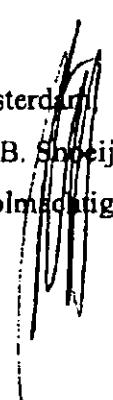
Vernietiging van de uitspraak waarvan beroep voor zover het betreft het asielverzoek als door appellant gedaan, leidt er toe dat het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel eveneens gegrond verklaard dient te worden.

MET CONCLUSIE

Om deze redenen wendt appellant zich tot Uw Afdeling met het verzoek de uitspraak van de rechtbank 's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem van 8 juni 2007, verzonden op die dag, te vernietigen en het eerste beroep bij de rechtbank gegrond te verklaren een en ander met kostenveroordeling volgens art 8: 75 AWB

Amsterdam 13 juni 2007

Mr. B. Snoeij
gevolmachtigde

mr. Bernard Snoeij
advocaat & procureur

LET OP! NIEUW ADRES
Vondelstraat 11 - E
1054 GC Amsterdam

Tel. 020 626 69 29
Fax 020 627 95 89

Aan de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's- Gravenhage

geboren

Amsterdam, 13 juni 2007

Indiase nationaliteit, verblijvende in het uitzetcentrum Schiphol

Geven oerbiedig te kennen:

, geboren en verblijvende als bovengemeld, te dezer zake woonplaats kiezende te Amsterdam in de Vondelstraat 11 E (1054 GC) ten kantore van mr. B. Snoeij, advocaat en procureur, die in deze zaak bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en het ondertekenen van dit hoger beroep;

Hoger beroep wordt ingesteld tegen de afwijzende uitspraak van de rechtbank 's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem van 8 juni 2007, verzonden op die dag, waarbij het beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie van 27 mei 2007 ongegrond is verklaard.

Een copie van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Tegen de eerste genoemde uitspraak worden de volgende grieven aangevoerd.

Grief I

Ten onrechte heeft de President in de aangevallen uitspraak geoordeeld dat met betrekking tot de psychisch toestand en de intellectuele vermogens van appellant een onderzoek is

gedaan door een arts en dat deze in dat onderzoek heeft geoordeeld dat appellant in staat is te worden gehoord over zijn asielmotieven.

Toelichting.

In het beroepschrift in eerste aanleg heeft appellant aangegeven dat de forensisch arts die appellant tijdens zijn verblijf in het AC Schiphol heeft onderzocht zich niet heeft uitgelaten over de psychische toestand en de intellectuele vermogens van appellant. Uit het rapport dat deze arts heeft gemaakt blijkt dat de arts daarnaar geen onderzoek heeft gedaan. Uit de stukken blijkt ook niet dat deze arts voor het doen van zulk een psychologisch cq psychiatrisch onderzoek is gekwalificeerd. De arts heeft zich in algemene zin uitgelaten over de gezondheidssituatie van appellant. Of deze zich tegen het horen van appellant verzette. De gemachtigden van appellant in het AC hebben opmerkingen gemaakt over met name de psychische staat van appellant. De Staatsecretaris van Justitie heeft de bezorgdheid van hen overgenomen, blijkend dit uit het feit dat – overigens eerst – na het nadere gehoor een arts is verzocht appellant te onderzoeken. Nu het onderzoek niet heeft betroffen met name dat deel van de klachten als door de gemachtigden naar voren gebracht, kan niet gezegd worden dat het onderzoek dat ten grondslag ligt aan de aangevallen beschikking zorgvuldig is geweest. De President heeft dit in de aangevallen uitspraak miskend.

Grief II

Ten onrechte heeft de President in zijn beslissing geoordeeld, dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij wegens beperkte intellectuele vermogens de vragen die hem zijn gesteld in het nader gehoor niet heeft begrepen of niet in staat kan worden geacht coherente verklaringen af te leggen.

Toelichting

Onder overweging 2. 12 van de aangevallen uitspraak overweegt de rechtbank ten onrechte dat verweerder juist adequaat gehoor heeft gegeven aan de opmerking van de gemachtigde van appellant om rekening te houden met de specifieke omstandigheden met betrekking tot appellant. Verder overweegt ten onrechte de rechtbank dat uit het gehoor niet blijkt dat appellant de gestelde vragen niet heeft begrepen.

Appellant stelt dat juist het tegendeel uit de antwoorden blijkt.

Immers de vragen en antwoorden die in de aangevallen uitspraak door de rechtbank zijn geciteerd zijn eenvoudig en gaan niet over de reden van het asielverzoek als door appellant gedaan.

Voor antwoorden die een groot beroep doen op zijn intellectuele vermogens verwijst appellant steevast naar zijn moeder.

Verder is het niet zo – anders dan de rechtbank kennelijk meent- dat als appellant een antwoord geeft dat lijkt te passen op de daarvoor gestelde vraag, dat dit antwoord juist is. De Staatssecretaris is niet in staat dit vast te stellen. Uit de antwoorden op blz. 4 van het nader gehoor, waar appellant vragen zijn gesteld omtrent getallen, blijkt juist het zeer lage intellectuele niveau van appellant. De antwoorden die appellant daar geeft zijn objectief te controleren op hun juistheid. Juist die antwoorden tonen aan dat het intellectuele niveau van appellant zeer laag is. Door zich te baseren op andere niet objectief controleerbare opmerkingen van appellant en zich niet te laten leiden door de antwoorden die op blz. 4 zijn gegeven, heeft de President dan ook op onjuiste gronden geoordeeld dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij wegens beperkte intellectuele vermogens de hem gestelde vragen niet heeft begrepen.

De uitspraak is dan ook op onjuist gronden in stand gelaten.

Dit alles leidt dan tot het oordeel dat de rechtbank ten onrechte het argument van appellant heeft verworpen.

De rechtbank heeft dan ook onjuist gehandeld en de uitspraak kan daarom niet in stand blijven.

MET CONCLUSIE

Om deze reden wendt appellant zich tot Uw Afdeling met het verzoek de uitspraak van de rechtbank 's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem van 8 juni 2007, verzonden op die dag te vernietigen en het eerste beroep bij de rechtbank gegrond te verklaren een en ander met kostenveroordeling als volgens art 8 : 75 AWB

Amsterdam, 13 juni 2007

Mr. B. Snoeijs
gevolmachtigde

